



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 117. Quid dicendum sit de voto pœnali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

Q. II7. *Quid dicendum sit de Voto pœnali. R. §. I. 471*

Notandum cum *Ills. T. 5. n. 117.* Votum pœnale posse fieri tribus modis: 1. Ut non voveatur evitatio culpæ, sed sola pœna, si intervenerit culpa, v.g. *voveo Jejunium, si me inebriavero.* 2. Collectivè promittendo evitacionem culpæ & solutionem pœnæ post admisam culpam, uti, *Voveo non inebriare me, & si me inebriavero, voveo Jejunium.* 3. Disjunctivè promittendo utrumque, vel evitacionem culpæ, vel solutionem pœnæ, uti, *voveo vel me non inebriare, vel si me inebriavero, jejunare.* In primo casu, materia Voti non est culpa, sed sola pœna, hinc si se inebriet, non tenetur in Confessione facere mentionem Voti. In secundo, materia Voti est culpa & pœna, hinc dum confitetur inebriationem, tenetur addere esse contra Votum. In tertio, culpa non est determinatè materia Voti, hinc confitens inebriationem non tenetur meminisse Voti, dummodo postea jejunet; si tamen se inebrians noluisset postea jejunare, contraxisset simul malitiam contra Religionem, deberetque in Confessione addere se peccasse per ebrietatem cum animo non solvendi pœnam, ideo sibi ex Voto impositam.

§. 2. Si Cajus vovit non inebriare se sub pœna 472
Jejunii, si se inebriet sinè ulla culpa, non obligatur ad pœnam, uti habet communis cum *Gob. T. 11. n. 31;* & universaliter, quando quis excusatur à Voto, etiam excusatur à pœna, *Tamb. L. 3. c. 12. §. 7. n. 4.* Si se inebriet cum levi culpa, etiam non tenetur, quia gravis pœna non censetur volita pro levi culpa, *Tambur. n. 5.* Si se inebriet cum gravi culpa, sed planè immemor voti, etiam non tenetur, quia non peccat contra votum, quod tum non cognoscit, *Sanch. L. 4. c. 22. n. 18. Dian. P. 3. T. 6. R. 41.*

T

§. 3

473 §. 3. Si se inebriaverit cum culpa gravi & memor Voti, sed immemor pœnæ, *Dian. supra Castrop. T. 15. D. 1. P. 18. n. 3. Illsung n. 120.* docet non teneri ad pœnam, quia censetur ideo sibi imposuisse pœnam, ut deterreretur à culpa, sed si de pœna non cogitaverit, non poterat per pœnam deterreri à culpa, ergo nec mens ejus fuit tum obligari ad pœnam: Oppositum tenent alii cum *Laym. L. 4. T. 4. c. 5. n. 3.* nam per pœnam, quam persolvit deterrebitur à relapsu in posterum; limitat *Sanch. n. 19. & Gob. n. 32.* nisi pœna esset gravissima, v. g. Religionis, castitatis, peregrinationis transmarinæ, quia non videtur se voluisse ad tantas graves pœnas obligare, nisi gravissimè peccasset contra Votum, id est, nisi illud transgredere-
 memor tantæ pœnæ sibi impositæ. Vide dicta *L. 1. à num. 767.*

474 §. 4. Si dubium sit, an voverit pœnam solvere toties, quoties transgredere-
 tur, an autem tantum semel post primam transgressionem, aliqui dicunt teneri toties quoties: *Sa v. Votum. num. 26.* dicunt teneri tantum primâ vice, quod admittit *Laym.* si tantum voverit solvere pœnam, non autem si etiam voverit vitare culpam, & hoc probabiliter putat *Castrop.* sed *Tambur. num. 2. Spor. T. 3. c. 2. n. 5.* *Sanch. num. 21. Dian. P. 7. T. 9. R. 60. Illsung num. 120. Castrop. n. 6.* sic distinguunt, si pœna est ordinaria quæ iterari consuevit, uti est Jejunium, tenetur toties quoties; si fit gravissima, & quæ iterari non consuevit, tenetur tantum primâ vice, quod sic communiter voverit homines & sibi pœnam imponunt, ex communiter autem contingentibus est prudens præsumptio. Addit *Sanch. supra* in dubio an pœna sit exorbitans an mediocris obligari toties quoties, cum enim tale Votum
 commu-

communiter & ex natura sua obliget *toties quoties*, videtur esse in possessione.

§. 5. Si scias, quòd tibi pœnam imposueris, & 475 nescias quam, *Tambur.* dicit probabile esse, quòd non tenearis ad ullam, sed probabilius est oppositum, quia habes certitudinẽ, quòd tenearis ad aliquam, ergo teneris determinare tibi aliquam, qualem prudenter præsumes te in istis circumstantiis imponere voluisse.

§. 6. Si nescias, an sub pœna emiseris Votum, 476 non teneris ad ullam pœnam, quia nemo tenetur pœnam solvere aut sibi imponere, si certa non sit obligatio, cum libertas possideat, *Tambur.* num. 3.

§. 7. Probabile est eum, qui petit absolutionem à Voto vitandi culpam sub pœna, non teneri dicere de pœna, quia Votum de culpa & pœna sunt quasi unum Votum, cum Votum pœnæ sit ad confirmandam voluntatem in evitacione culpæ; causa autem, quæ sufficit ad tollendam obligationem primam, etiam sufficit ad secundam, ita *Sanch. Laym. Castrop.* num. 4. *Tamb* §. 5. n. 5. *Ills.* n. 119, qui cum *Sanch. Laym. Castrop.* num. 5. rectè addit, si quis absolvatur à Voto vitandi culpam, simul absolvi à Voto solvendi pœnam, quia sublato principali tollitur accessorium in principali fundatum.

Q. 118. *An Votum per alium impleri possit vel 477 debeat.* R. Multa huc spectantia habentur à n. 337, ubi dictum est, quomodo obligatio Juramentum dicatur esse personalis, similis enim est ratio de Voto: *Busenb.* relatus n. 427. etiam aliqua resolvit, sed adhuc addenda quædam.

§. 1. Votum personale non potest impleri per alium, reale potest, dummodo fiat ex re propria votentis, ita tenent omnes: hinc